

ODGOVOR NA ČLANEK »ZAPOSTAVLJENI OTROK«

V času pred referendumom o sprejetju Zakona o umetni oploditvi zasledimo v medijih najrazličnejša mnenja in stališča. Ljudje dobro čutijo, da ta vprašanja niso nepomembna...Članek Mojce Dobnikar z naslovom Zapostavljeni otroci pa na nek način izstopa in si zasluži posebno pozornost...

Ga Dobnikar v svojem prispevku cinično poudarja od narave »uvedeno« neenakost žensk in moških glede njihove vloge v reprodukciji človeškega rodu. Čudi se, da si kdo drzne dvomiti o tem, da je umetno oplojena samohranilka sposobna sama brez partnerja uspešno vzgojiti svojega otroka. Kritizira profesorja Zupančiča, češ da je neetično in nepravilno kot družba omogočiti ženskam zanositev z biomedicinsko pomočjo, zato ker jo je moškim apriorno onemogočila narava. Očete prikazuje skozi najslabšo možno luč (prijanci, nasilneži, zlorabljevalci), dvome o sposobnosti samohranilk za polnovredno vzgojo otroka pa enači z »lovom na čarovnice«

Pravice do njenega mnenja ji nikakor ne odrekamo...Vendar odgovarjamo takole:

Država Slovenija, je v svoji ustavi sprejela načelo o enakopravnosti svojih državljanov med drugim tudi glede na njihov spol, kar je treba razumeti tudi kot glede na vlogo pri reprodukciji. Zato je dolžna, da s svojimi zakoni presega in blaži sleherni neenakopravnost svojih državljanov in če hočete, tudi to po gospe Dobnikar »naravno neenakost«, ki se nanaša na vlogo pri razmnoževanju.

Treba je dati enake možnosti ljudem obeh spolov, tudi v primeru da imajo čisto posebne želje glede načina svoje reprodukcije. Če naj bi imela ženska zakonsko omogočeno umetno oploditev s semenom darovalca, naj bi imel tudi moški, ki v svojem telesu sicer (še) ne more nositi otroka, zato z zakonom omogočeno možnost nadomestnega materinstva ali celo kloniranja.

V nasprotnem primeru je z ustavno zajamčeno enakopravnostjo državljanov te države nekaj narobe....

Prispevek gospe Dobnikar je predvsem podoba nje same. Priča o odsotnosti avtoričinega čuta za pravičnost in za enakopravnost med ljudi ne glede na njihov spol. Če je tak čut odsoten pri posamezniku ni še nič hudega.

Bolj zaskrbljujoče bo, če bo ta čut začel izginjati v širši družbi. Neenako obravnavanje ali protežiranje ene same »izbrane« manjšine ob ignoriranju drugih ni dober izkaz o demokraciji.

Zakon, kakršen se predlaga, bi uvedel stanje neenakih možnosti državljanov in žali naravni občutek za pravičnost. Komentarji, da je tako neenenakost »uvedla« narava, so cinični in žaljivi za velik dep prebivalstva Slovenije.

Izkazuje pozornost posebni manjšini žensk, ki si želijo biti umetno oplojene brez partnerstva z moškim, Ne da bi pri tem upošteval pravico otroka do obeh strašev. Če naj bi bil predlagani zakon neoporečen z vidika enakopravnih možnosti državljanov glede na spol, bi moral poleg že obstoječega člena o možnosti oplojevanja zdravih žensk brez partnerja v posebnem členu uzakonjati tudi možnost nadomestnega materinstva za moške z neplodno partnerko. Ali pa je bolje, da v svoji sedanji obliki, sploh ni sprejet.

V imenu enakopravnosti obeh spolov.

Odločil bo referendum.

Vendar pa tudi v primeru pozitivne odločitve, ne gre pozabiti na nauk zgodovine, da se zakoni, ki podpirajo tako ali drugačno neenakopravnost ljudi nikoli ne obdržijo prav dolgo. Prej ali slej jih čakata jih dve možnosti: razveljavitev ali pa dopolnitev.

Mogoče je predvidevati, da bo nekoč tako tudi v tem primeru...

Igor Fabjančič